

REISVERSLAG BATTLE FIELD TOUR ENGELAND 17 tot 20 mei 24

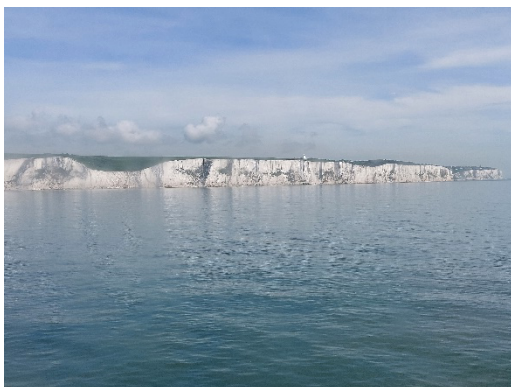
Op 17 mei vertrokken zes dapperen voor een battle field tour naar ZUID ENGELAND. Voor sommigen was het vroeg opstaan en ze waren dit niet meer gewoon. Ze misten hun schoonheidsslaapje.

In de haven van Calais moesten we de verschillende controles passeren. Dit vroeg de nodige tijd. Dit kon ook niet anders en was noodzakelijk; een grondige check van ZES individuen die Nederlands (of was het Duits) en Engels spraken en herhaaldelijk spraken over 'Don't mention the War' zagen er toch verdacht uit. Toen Franky echter aangesproken werd als 'le plus beau' ontstonden er twijfels alom over het beoordelingsvermogen van deze Franse gendarme.

Op de ferry kon een typisch Engels ontbijt als starter het slaapttekort echter goed maken. Op zee had Jean Claude echter last van hooikoorts? Volgens onze experts was dit wellicht te wijten aan het zeewier of algen. Maar niet getreurd, hij had pilletjes mee voor als het te erg werd.

De 'white cliffs' doken alras op en we konden verder rijden naar onze eerste stopplaats; de Battle of Britain Memorial. We hadden echter reeds af te rekenen met een eerste probleem; het lampje van AD-BLUE brandde. Dit was geen probleem want we konden dan nog 1000 Km rijden volgens de verhuurder. Voor alle zekerheid hem toch maar gebeld en deze raadde aan om geen risico te lopen en 3 of 5 liter in het voertuig te doen. Na verloop van tijd doofde het lampje en was alles opgelost. Waarschijnlijk moest het voertuig ook wennen aan het links rijden. Onze driver, Johan, had daar minder problemen mee en heeft ons de volledige trip veilig overall doorheen geloodst. Proficiat.

Na een snel middagmaal reden we verder naar het Battle of Britain Museum. Daar mochten we geen foto's nemen maar op vriendelijk verzoek mochten Philip en Rudi na het bezoek toch prentjes schieten van het materieel (vooral vliegtuigen) dat in het open lucht gedeelte stond.

Op naar het historisch stadje Battle (slag bij HASTINGS). Druk verkeer, smalle baantjes, kleine bewegwijzering (bruine pijltjes die moeilijk zichtbaar zijn of was het zicht slecht van de co-piloot). In ieder geval zijn we drie keer voorbij hetzelfde punt gereden, om het mooie landschap te bewonderen, vooraleer we op de juiste bestemming toe kwamen. Intussen was

de beschikbare tijd bijna op want het avondmaal was strikt gepland zodat het enkel een 'touch en go' werd (om in vliegtuigtermen te spreken). De musea sloten bovendien ook reeds om 1700 uur. Jammer dat we die rit gemaakt hadden en geen tijd hadden voor het bezoek. 'Lessons learned' dat we beter moeten plannen. Terug op weg naar PORTSMOUTH kregen we een gesofisticeerde uitleg van de co-piloot waarom we drie maal voorbij hetzelfde punt gepasseerd waren. Niemand wilde luisteren en geloofde hem, verloren moeite Philip. Na de uitstekende maaltijd in een klein maar gezellig restaurant, bij de Spaanse ELLA werd door sommigen in de bar van het hotel nog nagekaart over de voorbije dag. Chat GPT was daarbij het gespreksonderwerp met alle voor en nadelen. Als proef op de som werden enkele familienamen ingevuld en gekeken wat deze nieuwe tool opleverde. Bij één naam kwam er echter niet veel uit de bus. Wat betekende dit nu ? Slechte tool ? Onbekend ? Slecht omschreven ? Who knows.

Portsmouth, haven met een rijke maritieme geschiedenis. Zaterdag was voorzien om de ganse dag in het National Museum of the Royal Navy at Portsmouth Historic Dockyard te vertoeven. Met een all-in ticket voor alle zeven bezienswaardigheden dat trouwens een jaar geldig blijft moesten we een keuze maken welke zaken we wilden zien en we moesten rekening houden met de uren van de bootovervaarten om maximaal te profiteren van onze dag. We stonden dan ook om 1000 uur reeds aan te schuiven aan de ingang. We starten met een bezoek aan het grootste oorlogsschip ter wereld uit 1863 namelijk 'The HMS WARRIOR'. Dit imposante zeilschip uit de tijd van Queen VICTORIA is de moeite waard om te bezichtigen, 'authentieke' zeelui vertellen over hun tijd aan boord en verschaffen deskundige uitleg. Daarna opteren we voor een havenrondleiding per boot waarbij we een aantal Britse hedendaagse oorlogsschepen kunnen bewonderen. Donkere regenwolken en enkele druppels verdwijnen snel om plaats te maken voor de zon zodat we mooie foto's kunnen schieten. 's Middags een snelle hap om zo weinig mogelijk tijd te verliezen en op naar het volgende : per boot naar de overkant van de haven voor het duikboten gedeelte; het Royal Submarine museum en de duikboot 'de HMS ALLIANCE' , een onderzeeër uit WO II, kan bezocht worden. We zijn gebonden aan uren van de overzet om terug te keren, maar een goede timing zorgt er voor dat we nog tijd hebben om de HMS VICTORY te bezoeken, het vlaggenschip van admiraal NELSON bij de slag van TRAFALGER. Hier splits de groep zich want sommigen hebben dit reeds bezocht en willen het 'MARY ROOSE museum' bekijken. Dit vlaggenschip van koning Henry VIII werd uit de Solent zeestraat gehaald en volledig gerestaureerd. Maar 1700 uur komt er snel aan en we moeten vertrekken. In het hotel zijn we op tijd om te genieten van 'Happy Hour' , de apero voor we gaan eten in de haven.

De volgende dag staat het 'Tankmuseum' in Bovington op het programma. Het aantal tanks is impressionant en als je alles goed wil bekijken dan kom je met 1 dag niet toe. Ze hebben nog een originele 'TIGER'-tank uit WO II, dit alleen al is een omweg waard en het meesterstuk volgens Philip. Bij zijn vorig bezoek was deze tank niet aanwezig. Alhoewel... Ook dit keer moest hij op zijn honger blijven zitten, de TIGER had deelgenomen aan een parade en was terug weg voor onderhoud. De kennis van Philip is enorm en de bijkomende uitleg die hij verstrekt is een pluspunt bij het bezoek. Het museum is goed ingedeeld volgens verschillende thema's maar immens groot. 's Middags opnieuw een snelle hap en we vervolgen ons bezoek. Persoonlijk vind ik te groot en na drie, vier uur is het genoeg geweest en ben ik verzadigd wat niet wil zeggen dat ik niet blij was om het gezien te hebben. Anderen hebben er nog niet genoeg van. Eén na één sippelt iedereen naar buiten en kunnen we op weg naar WINCHESTER.

Na het inchecken kunnen we met een zonnetje genieten in de tuin van een rustmoment vooraleer we ons verfrissen en naar het restaurant vertrekken. Jean Claude heeft in de tuin echter opnieuw last van hooikoorts. Als we aanraden om een pilletje te nemen moet hij stilletjes bekennen dat hij de verkeerde strip mee genomen heeft. Pilletjes van zijn vrouw of waren het misschien toch anders gekleurde? Zoals steeds heeft de cultureel verantwoordelijke, Franky, een uitstekende keuze gemaakt qua restaurant en voor de laatste avond mag het iets meer zijn. Een 'fee' van 12,5 %, opgemerkt door wijze Erik, is echter van het goede te veel en wordt na een opmerking gereduceerd.

Het programma van de laatste dag wordt aangepast, tot spijt van Philip wordt het Brookwood Military Cemetery niet bezocht maar blijven we na overleg in het historisch centrum van WINCHESTER voor een uur. Dit stond oorspronkelijk de dag voordien op het programma. Het laatste bezoek is 'The Battle of Britain Bunker' in Uxbridge, bij Londen. Ook hier zijn we gebonden aan een tijdsslot en moeten we dit respecteren. We worden ondergedompeld in WO II en de luchtslag in Engeland in de zomer van 1940. In deze bunker komt alle informatie toe van de verschillende bronnen (radars, luchtobservatie...) en worden de eskadrons van de verschillende operationele luchthavens aangestuurd om de Duitse aanvallen te stuiten.

We moeten op tijd vertrekken want de boot vertrekt om 1735 uur in DOVER en we moeten daar uiterlijk om 1635 uur zijn. De terugweg loopt echter niet zo vlot en er zijn verschillende files zodat we pas om 1705 uur aankomen. Gelukkig verlopen alle administratieve controles vlot zodat we juist op tijd aan boord kunnen gaan. Het laatste gedeelte van CALAIS naar KNOKKE met tussenstop in BRUGGE gaat snel. Tanken is echter nog eens noodzakelijk, twee 'logistiekers' vooraan en zonder diesel vallen zou een blamage zijn en nog jaren hilariteit veroorzaken in de Club Offr.

De battle field trip voor 2024 zit er op. Met dank aan Johan de driver en copiloot Philip die ons veilig overal doorheen hebben geloodst en alle enthousiaste mede reizigers

De afwezigen hadden weer eens ongelijk of toch niet ..?

De driver, de co-piloot, le plus beau, de minzame, de wijze en de writer&photografer

Oftewel

Johan , Philip, Franky , Jean-Claude , Erik en Rudi